

- De foranstaltninger, der er truffet til fordel for den berørte lufthavn, er blevet undergivet en urigtig retlig bedømmelse, for så vidt som visse foranstaltninger ikke er blevet kvalificeret som statsstøtte som omhandlet i artikel 107, stk. 1, TEUF, og andre er blevet kvalificeret som statsstøtte, der er forenelig med fællesmarkedet.
- Manglende hensyntagen til, at alle de i afgørelsen nævnte støtteforanstaltninger til fordel for lufthavnen i realiteten overføres til Ryanair som vigtigste bruger af denne lufthavn.

Sag anlagt den 30. december 2015 — BelTechExport mod Rådet

(Sag T-765/15)

(2016/C 068/56)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: BelTechExport ZAO (Minsk, Hviderusland) (ved advokaterne J. Jerņeva og E. Koškins)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Rådets forordning (EU) 2015/1948 af 29. oktober 2015 om ændring af forordning (EF) nr. 765/2006 om restriktive foranstaltninger over for Belarus (EUT L 284, s. 62) annulleres i det omfang, den udvider anvendelsen af de restriktive foranstaltninger, selv om de er midlertidigt suspenderet, over for sagsøgeren.
- Rådets afgørelse (FUSP) 2015/1957 af 29. oktober 2015 om ændring af afgørelse 2012/642/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Hviderusland (EUT L 284, s. 149) annulleres i det omfang, den udvider anvendelsen af de restriktive foranstaltninger, selv om de er midlertidigt suspenderet, over for sagsøgeren.
- Rådet tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført fire anbringender.

1. Med det første anbringende gøres det gældende, at de anfægtede retsakter ikke indeholder en tilstrækkelig begrundelse for den fortsatte opførelse af sagsøgeren i de relevante bilag, og at Rådet ikke har overholdt bestemmelserne i artikel 296, stk. 2, TEUF, som forpligter Rådet til at give en begrundelse.
 2. Med det andet anbringende gøres det gældende, at de anfægtede retsakter tilsidesætter retten til forsvar og retten til en retfærdig rettergang, der er fastlagt i artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (herefter »chartret») og artikel 6 og 13 i den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder (herefter »EMRK»), idet de blev vedtaget, uden at sagsøgeren blev givet mulighed for effektivt at udøve sin ret til forsvar, navnlig retten til at blive hørt og retten til adgang til en procedure, der gør det muligt effektivt at anmode om sletning fra listen over personer, der er omfattet af de restriktive foranstaltninger.
 3. Med det tredje anbringende gøres det gældende, at de anfægtede retsakter er behæftet med et åbenbart urigtigt skøn, idet de er baseret på den fejlagtige antagelse, at sagsøgeren — som værende et større selskab inden for den hviderussiske sektor for våbenfremstilling og våbeneksport — drager fordel af Lukasjenkoregimet.
 4. Med det fjerde anbringende gøres det gældende, at de anfægtede retsakter tilsidesætter den grundlæggende ejendomsret, der er fastlagt i chartrets artikel 1 og artikel 1 i den første tillægsprotokol til EMRK, og at denne tilsidesættelse ikke er baseret på tungtvejende beviser, at den ubegrundet, og at den er uforholdsmæssig.
-